

K. M. Klausen: Den højtærede Handelsminister kunde ikke forstaa, at jeg havde udtalt, at Danmark tidligere paa sine Sejlskibe havde importeret Varer fra oversøiske Pladser. Jeg har sagt, at det var den Gang, vi havde de store Rederier som Puggaards, Brobergs og Melchior, og deres Sejlskibe gik til Kina, Vestindien og Ostindien og hentede Kolonialvarer til Danmark og forsynede ikke alene Danmark, men store Dele af Sverige. Nu sker denne Forsyning vist i meget ringe Udstrækning med direkte Fart fra oversøiske Pladser. Saa vidt mig bekendt kan man ikke sige, at det østasiatiske Kompagnis Skibe fare direkte til Danmark fra de oversøiske Pladser. Er det ikke saaledes, at inden de komme til København, anløbe de Amsterdam, Hamborg, London og Antwerpen eller saadanne store Pladser, og det er vist der, de hente det meste af deres Import hertil. Saaledes har jeg forstaaet det. Jeg tror ikke, der indføres f. Eks. megen Kaffe her til Danmark direkte fra Produktionsstederne, men at vi forsynes gennem disse store Stapelpladser, hvortil Varerne komme fra de oversøiske Pladser.

Den højtærede Minister udtalte om Kaptajn Clausen, at han var en udmærket dygtig Sømand, og sagde, at han var en Mand, som netop kunde bibringe de unge Mennesker paa Skibet Sømandsskab, men at bibringe dem Kultur og Politur laa derimod ikke saa godt for ham. Men jeg mener, at det, som det kommer an paa her, er netop, at han kan lære de unge Mennesker Sømandsskab og er en Mand, som de kunne se op til med fuld Tillid og Agtelse. Det andet kan være vigtige Ting, som jeg ikke skal kaste Vrag paa. Men der er jo andre Folk, som skulle tage sig deraf. Der var jo antaget Lærere, som skulde undervise de unge Mennesker, saaledes at de foruden det praktiske Sømandsskab tillige fik teoretisk Undervisning. Jeg sagde, at Skoleskibet „Viking“ var at betragte som en svømmende Navigationsskole, og Kultur kunde ogsaa bibringes dem ad anden Vej end netop ved Chefens Undervisning. Nu er det maaske blevet saaledes, at den Mand, der er bleven Fører, er Specialist i at bibringe dem Kultur og Politur, men derimod ikke Sømandsskab; det kan man ikke forlange af ham, for den Sejlads, han har haft i Skibe med Sejlrigning, er meget ringe. Han er ikke en Mand, de kunne komme til at se op til, hvad den praktiske Uddannelse angaar.

Saa sagde den højtærede Minister, at i Udlandet føres disse Øvelsesskibe af Marineofficerer. Mig er det meddelt, at de i Udlandet føres af Koffardikaptajner, der ere Reserveofficerer. Det er altsaa der praktisk uddannede Koffardikaptajner, der ere Førere af de store Øvelsesskibe. Det gik saaledes paa den Rejse, Kaptajn Clausen gjorde fra Chile og hjem med en Ladning Salpeter, at hvis han havde fulgt de Instruktions, der var givne ham herhjemme fra af Forretningsudvalget — ja den højtærede Minister ved jo godt, hvem jeg sigter til, hvad det er for en Mand, der gav ham sine Instruktions om, hvorledes den Ladning skulde indtages derovre —, er det meget tvivlsomt, efter hvad jeg har hørt praktiske Sømand udtale, om dette Skib var kommet lykkeligt og vel hjem. Men netop fordi det var en praktisk Sømand, der vidste, hvordan en saadan Ladning skulde stuves, kom Skibet hjem, og det var sikkert godt, at han ikke fulgte, men overtraadte den Ordre, han fik herhjemme fra om Salpeterlastens Indtagelse.

Saa vil jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Han er netop et udmærket Eksempel paa det, jeg har talt om, hvorledes en Sømand avancerer rask væk paa Landjorden. Det ærede Medlem er avanceret godt, og jeg tvivler ikke om, at han vil avancere videre endnu, og at han vil ende som Admiral. Det ærede Medlem sagde, at i gamle Dage førte Marinens Officerer med Ære vore Sejlskibe. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Den Gang kom Marinens Officerer ganske vist om Bord i Melchior, Puggaards og Brobergs Skibe, men det var ikke som Førere. De fik Lov til at komme med som Passagerer og maatte i Regelen betale 1½ Kr. om Dagen for deres Kost. Paa den Maade fik de Lov til at være med og lære det, de kunde. Højest blev de ansatte som 2den, 3die eller 4de Styrmand i disse Skibe, men man betroede dem ikke Førerstillingen.

Bluhme: Jeg hævder, at det ikke var faa af mine Kammerater, som man i min Ungdom betroede at føre Skibe, og de blev søgte, netop fordi de var dygtige Sømand. Det ærede Medlem mente, at der skulde en ældre, erfaren Styrmand til, og det skal jeg gerne give ham Ret i, men det var ikke som Sømand, han kom med, men fordi der i ethvert Handelsskib hører Erfaring til for at vide, hvorledes Gods hensigtsmæssigst kan stuves af Vejen, og det havde Søofficeren ingen Lejlighed til at blive